

Vergaderjaar 2013–2014

32 813

Kabinetsaanpak Klimaatbeleid op weg naar 2020

Nr. 77

BRIEF VAN DE STAATSSECRETARIS VAN INFRASTRUCTUUR EN MILIEU

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

Den Haag, 30 oktober 2013

Bij brief van 21 oktober jongstleden heb ik de resterende vragen van de Vaste Commissie voor Infrastructuur en Milieu ontvangen, naar aanleiding van het AO Klimaat van 17 oktober jl. Hierbij treft u de beantwoording van deze vragen aan.

Vraag 1

In Duitsland luiden bedrijven de noodklok vanwege de hoge energiekosten en ze willen uit Duitsland vertrekken. Het wachten is op de eerste black-out op het elektriciteitsnet aldaar, maar ook hier. Ik wacht in spanning en graag hoor ik de visie van de staatssecretaris hierop.

Antwoord 1

De leveringszekerheid van elektriciteit in Nederland wordt jaarlijks gemonitord door TenneT. Volgens TenneT is de leveringszekerheid tot 2028 gewaarborgd. Op dit moment is er dus geen aanleiding voor aanvullende maatregelen ten behoeve van de leveringszekerheid. Daarnaast werkt TenneT momenteel aan een addendum van de monitoringrapportage leveringszekerheid, waarin de afspraken uit het Energieakkoord verwerkt zijn. Zodra dit rapport beschikbaar is, zal de minister van Economische Zaken dit naar de Kamer toezenden. Dit in samenhang met de beantwoording van de motie Vos (Kamerstuk 30 196, nr. 212), die vraagt in kaart te brengen welke mogelijkheden er zijn om, al dan niet in samenwerking met buurlanden, in reservecapaciteit voor hernieuwbare elektriciteitsproductie te voorzien.

Vraag 2

Een Australische wetenschapper berekende dat de Australische kosten om de opwarming via CO₂-reductie te verminderen, per graad vermindering zeker 50 maal hoger zijn dan aanpassing ingeval de verwachte rampen zich daadwerkelijk zouden voordoen (<http://topher.com.au/wp-content/>

uploads/2013/09/50-to-1-sources-and-maths.pdf). Het IPCC stelde thans deze rampen steeds lager bij tot het niveau dat ze binnen de natuurlijke variatie vallen: met andere woorden er is niets aan de hand.

CO₂-verlaging zou omgerekend voor Nederland minimaal 30 keer duurder zijn dan aanpassing aan eventueel optredende klimaatverandering. Klopt dat, zo vraag ik de staatssecretaris. En graag de visie van de staatssecretaris hierop.

Antwoord 2

Het betreft hier een artikel van een Engelse klimaatscepticus, wiens beweringen herhaaldelijk zijn weerlegd door de wetenschap. Ik kan mij niet vinden in de in vraag 2 genoemde berekeningen.

Met de Klimaatagenda heeft het kabinet haar visie op de klimaatproblematiek gegeven. In de Klimaatagenda wordt verwezen naar een rapport van de Rekenkamer (Kamerstuk 33 470, nr. 2), waarin voor Europa de effecten van klimaatverandering, bij het uitblijven van maatregelen, zijn berekend op een verlies van 4–10% van het BBP. Dat betekent voor Nederland zo'n € 1.500–€ 3.500 per inwoner per jaar. Daarom kiest het kabinet er voor om maatregelen in te zetten die bijdragen aan ons economisch groeivermogen op de lange termijn, waarbij uiteraard de kosteneffectiviteit in de gaten wordt gehouden.

De recente verwachtingen van het IPCC zijn dermate serieus en met onzekerheid omgeven voor wat betreft de exacte gevolgen van klimaatverandering, dat ik het beter vind om naast aanpassing ook uit te gaan van het voorzorgsbeginsel.

Vraag 3

Nu stoppen met klimaat(gerelateerd) beleid scheelt miljarden aan bestedingen per jaar. Daarmee kan een deel van de lastenverzwaring worden voorkomen. Graag een reactie hierop.

Antwoord 3

Gezien de gevolgen van klimaatverandering, is dit kabinet van mening dat het voeren van klimaatbeleid nu en in de toekomst noodzakelijk is. Zoals ook in het antwoord op vraag 2 aangegeven, zou het uitblijven van beleid en maatregelen juist extra kosten tot gevolg hebben. Bovendien heeft Nederland zich ook gecommitteerd aan Europese en mondiale afspraken over klimaatbeleid.

Het stoppen met klimaat(gerelateerd) beleid is dus niet aan de orde.

Vraag 4

Is de staatssecretaris bereid om alsnog transparantie aangaande de besteding van geld aan klimaatdoelen te betrachten, deze gelden op ieder ministerie te (laten) labelen en te voorzien van concreet afrekenbare doelstellingen? Zo nee, waarom niet?

Antwoord 4

Het is niet mogelijk om bij alle uitgaven op andere beleidsterreinen die indirect bijdragen aan klimaatbeleid, het kostendeel voor klimaat te onderscheiden of expliciet te maken welk deel van de nationale doelstellingen zij beogen in te vullen. Wel wordt de doelmatigheid van de diverse maatregelen (mede) gericht op klimaat door middel van evaluaties in de gaten gehouden, zoals ik ook heb aangegeven in mijn reactie op het parlementair onderzoek «Kosten en effecten klimaat- en energiebeleid, die ik u op 6 maart 2013 heb doen toekomen. Voor wat betreft de afrekenbare doelstellingen wil ik u er op wijzen dat ons klimaatdoel voor 2020 onderverdeeld is in doelen per sector, waar de verschillende bewindslieden voor aan de lat staan (Kamerstuk 32 813, nr. 1). In de Klimaatagenda is aangekondigd dat ook bij een doel voor 2030 naar een doorvertaling zal worden gekeken.

Vraag 5

Deelt de staatssecretaris mijn mening, dat het ontbreken van onomstotelijk bewijs aangaande de invloed van menselijke CO₂-uitstoot op het ontstaan van merkbare, laat staan catastrofale, temperatuurstijging een ongemakkelijke waarheid is?

Zo nee, waarom niet?

Antwoord 5

Ik deel deze mening niet. De verzamelde wetenschappelijke inzichten maken duidelijk wat de reeds ingezette en verder te verwachten klimaatveranderingen behelzen.

Vraag 6

Is de staatssecretaris bereid de samenwerking met het IPCC alsnog te stoppen?

Antwoord 6

Nee, daartoe ben ik niet bereid. Het IPCC is een gezaghebbend orgaan, waar bijna alle voor het klimaat belangrijke, wetenschappelijke inzichten samenkomen.

Vraag 7

Hoeveel kan de temperatuur op aarde nog stijgen om voordelig te zijn voor de mensheid, in achtung nemende dat de temperatuur de laatste 150 jaar (tot 2009) met 0,8 graden Celsius is gestegen? In welk jaar denkt de staatssecretaris dat we dat punt hebben bereikt en wat is de onderbouwing van haar antwoord?

Antwoord 7

Het recente IPCC-rapport laat zien dat de huidige temperatuurstijging reeds nadelig is voor de mensheid. Uiteraard zijn er op bepaalde plekken en voor bepaalde activiteiten ook voordelen aan temperatuurverhoging, maar een verdere temperatuurverhoging is per saldo nadelig.

De Staatssecretaris van Infrastructuur en Milieu,
W.J. Mansveld